

Nyfikenhetsvandring 66 - Andra budet 2 - Att helga Guds namn

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-18

Detta är nyfikenhetsvandring 66. Kära du, budmedvandrare! På en tågresa för några år sedan satt i samma kupé som jag en dam sina bästa år (ca 34 år) och hade bredvid sig en ung man i sina yngre år (ca 6 år). Gossen var tydligen mycket begåvad. Han hittade på det ena hysset efter det andra. Han hoppade upp och ner och ner och upp på bänken. Sprang omkring i gången. Tjoade och skrek. Och gjorde aldrig som hans ömma moder sade till honom. Mammans hotade och tjtade och gnällde och gnäll. Efter ett tag sa hon: "Hur tror du att tomten vill komma till dig i jul, du som är så stygg?". Inför detta hot hände ingenting med pojken. Hans intelligenta påhitt bara fortsatte. Mammans nerver höll på att ta slut. Jag väntade en explosion. Men då hände något: Hon tog upp pojken i sin famn, kramade honom länge, länge och sa: "Jag tycker så mycket om dig din dumma, otäcka unge". Då såg man tydligt hur det hände något inuti pojken. Och man hörde något: Det sa blupp, blupp, blupp i honom. Hans inre emotionella bägare bara fylldes på. Kärlek flödade in. Och sen var pojken förvandlad. En lång stund satt han där lugn och stilla hos sin mamma. Hur länge vet jag inte. Tåget stannade vid min station och jag försvann ut.

Det är så här Gud vill göra med oss. När vi är besvärliga sätter han inte upp pekfinger och talar om hur dåliga vi är. Han knyter in näven och skrämmer oss att bli snälla. Han sträcker ned sina båda händer, tar oss upp i sin famn, fyller vårt inre käril med kärlek. "Jag tycker så mycket om dig din dumma, otäcka unge". Han gjorde det i dopet. Han vill göra det varje dag. Hans kärlek blir en inre drivkraft till förändring och att leva livet som han gett oss. Inför varje bud vill han starta där i evangelium enligt Mose (se vandring 61). Välkommen nu att gå på upptäcktsfärd in i Namnet. Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor? Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner. Guds tio ord Och Gud talade alla dessa ord: Jag är Herren, din Gud,

Som har fört dig ut ur Egyptens land,

ur trädhuset Andra budet: Du skall inte missbruka Herrens, din Guds namn ty Herren

skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn. Vad är det? frågar Luther och han själv ger svaret: Vi skall älska och frukta Gud, så att vi icke brukar hans namn

till onda önsknings, svordomar, vidskepelse, lögn och bedrägeri,

utan åkallar det i all nöd, ber, tackar och lovar. Andra budet handlar om Guds namn. Förra vandringen handlade om hur vi upphöjer vårt eget namn och avsätter Gud. Denna vandring vill hjälpa oss att upphöja Guds namn. När vi gör det fylls vi med jubel, lovsång, hopp. Herre, vår Herre, hur härligt är inte ditt namn över hela jorden! (Psalt 8:10). Detta är nyfikenhetsvandring 66. Vi hittar åtta hållplatser, som vi skall stanna till vid på denna vandring:

Du låter min bägare flöda över. Vad heter Gud? Namnet över alla namn: JHVH. Jag har kommit i min Faders namn. Faderns namn har Fadern givit åt Jesus. Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. När kraften rinner ut. Recept mot kraftlöshet. Och så till sist: Reflektionen & en skafferipärlal. Skafferiet hittar du ett specialrecept, en svordomsförogavvänjningsövning.

Du som har besvär med detta får alltså bli kvarsittare en stund så att de dumheterna går ur dig. OBS! Ingen bra läsning för de rennunnade! OBS!

1. Du låter min bägare flyta över (Psalt 23:5). De tio orden börjar med evangelium enligt Mose. Gud talar in sina kärleksord i oss. (se vandring 61) Vi hör ord av Ande och liv (Joh 6:63). De är kraftord som hjälper oss att komma vidare. Herren, din Gud, vill leva i ett personligt förhållande till dig. Han vill vara din Herre och din Herde och din Gud, som leder dig ut ur ditt Egypten, där du trålar och sliter och inte alls förstår meningen med livet. Herren tar dig i handen och leder dig ut från Egypten och in i sitt rike. Och då händer det något. Kalvarna ställer till med kalvdans säger Malaki: Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås (Mal 4:2) (Ni skall slippa ut som kesande kalvar ur kätten, står det i X2000). Så håll dig nu nära honom och håll upp din inre emotionella bägare. Bibelord som hamnar by heart ger ditt liv en inre drivkraft. Där bubblar fram kärlek till Herren. Vi älskar därför att han först älskade oss.

(1 Joh 4:19) Under sång och dans skall man säga:

Alla mina källor har jag i dig.

(Psalt 87:7) Visa mig, Herre, din väg,

jag vill vandra i din sanning.

Bevara mitt hjärta vid det enda:

Att jag fruktar ditt namn.

(Psalt 86:11)

2. Vad heter Gud? Folk omkring Mose undrade: Vad är hans namn? (2 Mos 3:13). Och Mose frågar Gud vad han ska svara på den frågan.

För människor på Bibelns tid betydde namnet mer än för oss. Namnet var en del av personen. Att veta en persons namn var att känna honom själv. Namnet avslöjade vem han var och hurudan han var. Och när vi vet detta är det lättare för oss att komma till den personen och tala med honom.

När Gud vill ha med oss att göra, presenterar han sig först för oss. Han uppenbarar sitt namn. Han vill att vi skall få lära känna honom, så att vi inte fastnar i mörker och hopplöshet. Det är så lätt att se allting i svart. "Det är hopplöst. Livet är ett helvete".

Gud uppenbarade sitt namn för Mose, där han traskade omkring i öknen och vaktade får. År efter år i fyrtio år hade han gjort det. Lite enformigt, kan man tycka. Och säkert tyckte Mose så också. Sand i sandalerna varje dag. Vad är det för mening med detta liv?

Men Gud möter Mose. Han talar om sitt namn för honom. Han gör det på ett mycket dramatiskt sätt. Vi gör ett besök i 2 Mosebokens tredje kapitel. En gång drev Mose fåren bortom öknen och kom till Guds berg Horeb. Där uppenbarade sig en

Herrens ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden utan att busken brann upp. Då tänkte Mose: "Jag måste gå dit och betrakta den underbara synen och se varför busken inte brinner upp." Där vid busken börjar Gud tala till Mose. Han kallar på honom. Han ropar på honom: Mose! Mose! Gud presenterar sig och säger: Jag är din Faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud vill leva i ett personligt förhållande till Mose, precis som han gjorde med hans fäder. Mose förstår att han är på helig mark. Han tar av sig skorna. Han döljer sitt ansikte. Han bävar… Gud berättar för Mose att han vet precis hur hans folk har det. Jag har sett …

jag har hört …

jag känner till deras lidande …

jag har stigit ned för att rädda dem …

ropet från Israels barn har kommit till mig...Men sedan säger Gud något som ger Mose "stora skälvan": Gå nu! Jag skall sända dig till farao och du skall föra mitt folk, Israel, ut ur Egypten.

Då bubblar Moses dåliga självförtroende fram. Vem är jag?

Jag duger inte, jag är fullständigt olämplig, värdelös.

Jag vet inte vad jag skall svara.

Folk har så mycket frågor.

Jag vet inte vad jag skall säga till dem.

Jag får tunghäfta, när jag skall tala. Är Mose din släkting? Är du lika självkoncentrerad som han? Mose bara slingrar sig och kommer med den ena ursäkten efter den andra. Och så gör du, eller …?

Mose vill ge upp. Och så gör ofta vi. Men Gud ger inte upp. Han kallar inte alltid dem som är dugliga till sin tjänst, men han gör dem dugliga som han kallar. Mose undrar: När jag kommer till Israels barn och säger till dem: Era faders Gud har sänt mig till er, och de frågar mig: Vad är hans namn? Vad skall jag då svara dem?" På den frågan får både Mose och vi, som säger samma saker som Mose, ett svar: Gud sade till Mose: "Jag är den Jag ÄR."

Och han sade vidare: "Så skall du säga till Israels barn: JAG ÄR har sänt mig till er."

(2 Mos 3:14) När Mose lyder och går in i det uppdrag, som Gud kallar honom till, händer det mycket med Mose. Denne Mose, som hade ett sådant dåligt självförtroende och som kände sig osäker och dum och kanske var rädd för sitt dåliga humör, som han visade då hans slog ihjäl en egyptier (2 Mos 2:11-15), denne Mose går igenom en förvandling. Efter en lång tid i Herrens närvaro heter det om honom: Mose var en mycket ödmjuk man, mer än någon annan människa på jorden (4 Mos 12:3). Denna förändring sker med honom därför att han lever i Guds närvaro. Herren hade sagt: Jag är med dig.

Mose fick veta Herrens, sin Guds, namn. Det betydde förvandling i hans liv. Det kan betyda förvandling också i våra liv. Ty Gud kallar också oss, Moses suckiga släktingar, att leva i hans närvaro. Gud vet vem han är. Och han vet vem vi är. JAG ÄR är hans namn. Det finns så mycket helande och läkedom i att leva i den närvaron. Jag får hjälp att hitta min identitet. Han som heter JAG ÄR hjälper mig att hitta vem jag är.

3. Namnet över alla namn: JHVH Med namnet JAG ÄR presenterar sig Gud. Det skrivs på hebreiska med de fyra konsonanterna JHVH ("jod he wau he"). Enligt judisk tradition fick detta namn inte uttalas. När man senare satte dit vokaler under JHVH satte man dit vokaltecknen för Adonai - e o a. Då trodde en del att man skulle uttala JHVH Jehova. Men så har det heliga gudsnamnet aldrig uttalats. När man såg JHVH med vokaler a e o a, visste alla att man skulle säga Adonai, Herren. Namnet JHVH uttalades bara en gång om året och det var av översteprästen, då han gick in det allra heligaste på den stora Försoningsdagen. Hur det skulle uttalas försvann med den siste översteprästen. När man översatte Gamla Testamentet till grekiska skrev man här Kyrios. På svenska: HERREN. När en judisk skriftlärare skulle skriva av de bibliska handskrifterna och kom till det heliga gudsnamnet JHVH tvättade han först sin skrivpenna. Han böjde sedan huvudet i ödmjuk bön innan han skrev de fyra bokstäverna. Gud är den onämnbara, den outgrundlige.

4. Jag har kommit i min Faders namn Det är Jesus som säger så (Joh 5:43). Han har kommit i sin Faders namn och han har uppenbarat Faderns namn (Joh 17:6). Han berättar om detta då han tillsammans med elva lärjungar går från Salen i övre våningen, där de firat nattvard. Det är den sista kvällen Jesus är tillsammans med dem. Den stora försoningsdagen nalkas, då Jesus dör på korset för vår skull. De går ut mot Getsemane och sedan mot Golgata. När de passerar tempelmuren ber Jesus den bön som vi kallar Jesu översteprästerliga förbön (se Johannes 17). Precis som översteprästen på den stora försoningsdagen bad för sig själv, för sina närmaste och för allt Guds folk, så gör också Jesus det. Vi kan se dem framför oss. De har stannat till på vandring. Runt Jesus står hans lärjungar. Elva tysta män som får lyssna till hur Guds Son talar med sin himmelske Fader. Efter att ha bett för sig själv går Jesus över till att be för sina lärjungar. Men först beskriver han vad som hänt med dem. Det han säger om dem gäller allt Guds folk. Det som händer med dem, händer med oss. Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du tog från världen och gav åt mig. De var dina och du gav dem åt mig.

(Joh 17:6) Gud tog dem ut från "världen", bort från det maktblock som står honom emot. Sedan gav han dem till Jesus. De är Faderns gåva till Jesus. Den som lever i Jesu kraftfält är Faderns gåva till Jesus. Kan du se dig själv som en present som Fadern ger till sin Son. För dem har Jesus sedan uppenbarat Guds namn. Guds namn står för hela Guds väsen, hans hjärtelag. Guds namn står som garantin för att livet inte är hopplöst. Utskriftsvänlig Joh 17: 1-26

5. Faderns namn har Fadern givit åt Jesus Men nu kommer vi till Nya Testamentets stora budskap: Guds namn - namnet över alla namn - har Fadern givit åt Jesus själv. Vi hör detta budskap från Jesus själv: Judas tog med sig den romerska vakten och ett antal av översteprästernas och fariseernas tjänare och kom dit med facklor, lyktor och vapen. Jesus som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sade till dem: "Vem söker ni?" De svarade: "Jesus från Nasaret". Han sade till dem: "JAG ÄR" När Jesus sade till dem: Jag ÄR, vek de tillbaka och föll till marken.

(Joh 18:3-6) Jesus kommer emot dem alldeles vapenlös. Han uttalar det heliga gudsnamnet: JAG ÄR. De faller ned som man faller ned inför Gud själv När Jesus står inför översteprästen frågar denne honom: Är du Messias, den Välsignades son? Jesus svarade: JAG ÄR …..

(Markus 14:61-62) Reaktionen på detta svar blir att översteprästen blir alldeles ursinnig och river sönder sina kläder. Detta var alldeles oerhört. Vilken hädelse! Tidigare har lärjungarna hört hur Jesus själv kallar sig JAG ÄR:

Jag är livets bröd (Joh 6:48)

Jag är världens ljus (Joh 8:12)

Jag är dörren till fåren (Joh 10:7)

Jag är den gode herden (Joh 10:11,14)

Jag är uppståndelsen och livet (Joh 11:25)

Jag är vägen och sanningen och livet (Joh 14:6)

Jag är vinstocken, ni är grenarna (Joh 15:5, jfr 15:1) Dessa sju JAG ÄR-ord hörde lärjungarna från Jesu egen mun medan de var tillsammans med honom. En gång kommer de och vi att få höra hur Jesus säger: Jag är A och O, Begynnelsen och Ånden. (Joh Upp 21:6, jfr 1:8, 22:13). Paulus sjunger i Filipperbrevet 2:6-11 en sång om Jesus som fått namnet över alla namn, namnet HERREN. Fastän han (Jesus) var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa.

Han som till det yttre var som en människa

ödmjukade sig och blev lydig

ända till döden - döden på korset.

Därför har också Gud upphöjt honom över allting

och gett honom namnet över alla namn,

för att i Jesu namn alla knän skall böja sig,

i himlen och på jorden och under jorden

och alla tungor bekänna,

Gud, fadern, till ära,

att Jesus Kristus är HERREN. Jesus har fått namnet över alla namn: HERREN. Jesus vill uppenbara Namnets hemligheter

också för oss. Han gör det genom sin helige Ande. Ingen kan säga: "Jesus är HERREN"

annat än i kraft av den helige Anden.

(1 Kor 12:3) När Paulus sagt detta, berättar han om nådegåvorna. Himmelska krafter kommer i rörelse när vi proklamerar att

Jesus är Herren. Namnet HERREN är nyckeln till denna kraft. Det händer något med oss när vi åkallar Herrens namn.

6. Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst (Rom 10:13) Namnet ger frälsning.

Den käre Luther ger oss receptet på hur vi skall använda andra budet. Vi skall frukta och älska Gud, så att vi

… åkallar Herrens vår Guds namn, i all

nöd, ber, tackar och lovar. Vi åkallar Guds namn - vi vänder oss till honom, ropar på honom, kallar på honom, sträcker oss mot

honom, öppnar vårt inre mot honom. Det är som om strömbrytaren vill tala om för kraften att nu är det dags att börja lysa och

värma. Då händer det något. Han har frälst oss från mörkrets välde, från fångenskap och låsningar och "egyptiska hjulspår" som

fram i, och fört oss in i sin älskade Sons rike (Kol 1:13). Jag behöver inte vara ensam med något problem. Jag får åkalla och

anropa min käre himmelske Fader i all nöd. Jag får tala med honom om allt. Jag får be, tacka och lova. Allt det jag lämnar över

till honom, tar han emot i sina händer och förvandlar till en lovsång för mig. Namnet ger hopp.

Lägg märke till hur alla de namn vi har på Gud - Herren, Fadern, Jesus Kristus, den helige Ande - ger oss hopp. Gud sätter

sitt eget namn under vårt hopp. Gud själv går i borgen för att livet har en mening. Nu kommer andra budet och säger att det

finns ett HOPP. HERREN Jag vet vilka tankar jag har för er, säger

HERREN, nämligen fridens tankar och inte

ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Jeremia 29:11 FADERN Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och

Fader. I sin stora barmhärtighet har han

genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda

fött oss på nytt till ett levande hopp. 1 Petrus 1:3 JESUS KRISTUS Kristus Jesus vårt hopp. 1 Timoteus 1:1 DEN HELIGE

ANDE Må hoppets Gud uppfylla er med all glädje

och frid i tron, så att ni överflödar i hoppet

genom den helige Andes kraft. Rom 15:13

7. När kraften rinner ut Den som kvitterar ut en postanvisning genom att härma en annans stil, blir inte ostraffad. Också

missbruk av Guds namn är svår synd. Herren skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.

Det finns kraft i Herrens, din Guds namn. Om du bara visste ….

Men om du inte du tar emot den så finns det ju heller inte någon kraft att förlora.

Straffet består i att Gud tar sin välsignelse ifrån den människan. Hon blir utlämnad åt meningslösheten. När hon då blir utan Gud

hon också utan hopp. Det går håll i tanken. Ur det hålet rinner kraften ut. Undersök om du har några av dessa håll i din inre

bägare? HÅL 1: Att inte alls bruka Guds namn.

Detta är det vanligaste missbruket av Guds namn: att inte alls bruka det. Man låter bli att be. Man håller Gud utanför sina

problem. Man öppnar inte sin Bibel. Men om man inte öppnar sig för Gud stänger man sig för Gud. Om man inte vrider eller

trycker på strömbrytaren blir det kallt och mörkt. Då kommer hopplösheten: Ni levde utan hopp och utan Gud i världen (Ef

2:12). Du fryser och undrar om det finns någon kärlek i världen.

Du famlar fram i mörkret och

Du letar efter meningen, som tappades bort ….

Du känner hur du glider utför i en rad andra missbruk.

En otäck lik-giltighet griper dig. HÅL 2. Tanklöst tal.

När man tappar kontakten med Gud tappar man snart både kärleken till Gud och vördnaden för Gud. Det blir ett "hejsvejs-förhållande" till Gud. Man lägger sig till med slarvuttryck: "Kors!". "Himmel!". "O Gud, va bra!". Sådant kallas för O GUD-aktighet!

Sådana uttryck avslöjar hur tom du är inuti. HÅL 3: Svordom.

Oseden att brodera ut sitt tal med djävulens namn och med helvetet och fan och runda ord var okänd för människor på Bibelns tid. Att åkalla djävulen är ju att överlämna sig till honom. Den som använder svordomar visar att han är mycket långt borta från Guds rike. HÅL 4: Lögn.

Lögn är alltid en svår synd. Men den är dubbelt så svår, då man förstärker sina lögner med Guds namn.

Man vittnar t.ex. inför domstol. Förr måste man lägga handen på bibeln och gå ed på att det man sade var sant. Nu får man säga det "på heder och samvete". Om det inte är sant, som man säger, begår man mened. Straffet för mened är fängelse i högst fyra år. HÅL 5: Skrymteri.

Man kan försöka utnyttja Guds namn för egna fördelar. Man klär ut sig som en kristen. Man talar och suckar och ler och himlar med ögonen och bär sig åt som en kristen för att vinna fördelar för sig själv eller sina varor. Men innerst inne struntar man i Gud. Man spelar en roll. Detta kallas skrymteri eller hyckleri. HÅL 6: Falsk lära.

När man förvränger Guds ord kallas det falsk lära. Man leder människor vilse. Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem (Matt 7:15-16). HÅL 7: Bluff i Jesu namn.

Kyrkans historia är full av skamliga exempel på hur man utnyttjat Guds namn för egna fördelar. Inkquisitionen gjordes i Guds namn. Korstågen gjordes i Guds namn. Man har fört heliga krig i Jesu namn.

Men Gud skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn. Välsignelserna försvinner. Kraften rinner ur hålen.

8. Recept mot kraftlöshet Avsvär dig djävulen och alla hans gärningar. Say NO till det ONDA, Say YES till Jesus! Säg bara i ditt inre: Jesus! Jag vill vara hos dig!

Förlåt mig allt ont som jag släppt in i hjärtat och allt smutsigt jag släppt ut genom munnen. Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.

(Rom 10:13) Du vill ju ha sanning i mitt innersta, lär mig då vishet i mitt hjärtas djup.

(Psalt 51:8) Hjälp mig att helga ditt namn.

Ditt namn är allt varmed Du gör Dig känd för oss.

Det är Bibeln på vår bokhylla.

Det är dopets vatten och en måltid av bröd och vin.

Här får vi veta vem du är och vad Du vill med oss.

Hjälp oss att vi inte missbrukar Ditt namn

och tänker ytligt och slarvigt om det som är heligt.

Hjälp oss att ständigt ta emot Din kärlek

och leva ut Din kärlek,

ty så helgar vi Ditt namn När du börjar be till Gud, din käre himmelske Fader, åkallar Jesu namn, ropar på den helige Ande, kommer dina håll att helgas. Guds kärlek kan inte rinna ut. Sedan märker du en sak: Slarvuttrycken bara försvinner & Alla mina ord och tankar,

Jesu låt dem glädja dig.

(Sv Psalm 27:3) Låt Jesu namn och närvaro präglade din vardag. Kom ofta tillbaka till den gamla Jesusbönen som många gudsmänniskor burit med sig genom hela dagen. När du bär den med dig, upptäcker du hur den bär dig. Den lyder: Herre Jesus Kristus, Guds Son, förbarma dig över mig. Låt det du säger eller gör ske i Jesu namn. Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn

och tacka Gud, Fadern, genom honom.

(Kol 3:17) Låt Din gemenskap med andra människor bli i Jesu namn. Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

(Matt 18:20) Låt din bön bli i Jesu namn. Vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, för att fadern skall bli förhärligad i Sonen.

Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.

(Joh 14:13-14) Försök hitta lovsången i Jesu namn. Tacka alltid vår Gud och Fader för allt i vår Herre Jesu Kristi namn.

(Ef 5:20) Herre Jesus Kristus,

Ditt namn är ett tröstrikt namn.

Det är garantin för att livet har en mening.

Ditt frälsarenamn är lösningen på mina problem.

Herre Jesus Kristus, Guds Son, förbarma dig över mig.

Förlåt mig att jag så ofta

ljugit mig bort från Dig

och slarvat med att bedja till Dig

och bekänna Ditt namn.

Tack för att du vill förlåta och utplåna alla mina synder

så att jag kan börja på nytt

och leva i din seger och lovsjunga Ditt namn. Här stannar vi till på denna vandring.

Öva dig i att åkalla Guds namn, bedja, tacka och lova & Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Reflektion och ett specialrecept för den behövande Samtala med dig själv och/eller med någon annan.

(Sänd gärna in dina reflektioner till oss.) Du låter min bögare flöda över

Vad händer med dig när din bögare flödar över?

Något by-heart-ord? Vad heter Gud?

Berätta om hur Gud möter Mose och helar hans dåliga självförtroende.

Behöver du också ett inre helande för dåligt självförtroende?

Vad är receptet? Namnet över alla namn: JHVH.

Hur uttalar man det heliga gudsnamnet JHVH. Jag har kommit i min Faders namn.

När säger Jesus så? Vad händer med oss som lyssnar till de orden av Jesus? Faderns namn har Fadern givit åt Jesus.

När gav Fadern honom det namnet? Hur använder Jesus JAG ÄR om sig själv? Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.

Två ting händer när jag åkallar herrens namn? När kraften rinner ut

Har du några av de sju hål, som beskrivs här? Recept mot kraftlöshet.

Framför dig sätter sig nu Adolf Svensson. Han har sju hål i tanken.

Känner sig kraftlös, svag, oduglig. Hur hjälper du honom? I Skafferiet finns en extraövning för dem som behöver hjälp med att sluta svära. Om du inte behöver det så stäng av din dator och gläd dig en stund i Herren!

Men behöver du det så tryck på specialrecept, svordomsförogavvänjningsövning… Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.